

SCI-CONF.COM.UA

**MODERN SCIENTIFIC RESEARCH:
ACHIEVEMENTS, INNOVATIONS
AND DEVELOPMENT PROSPECTS**

**PROCEEDINGS OF II INTERNATIONAL
SCIENTIFIC AND PRACTICAL CONFERENCE
AUGUST 1-3, 2021**

**BERLIN
2021**

MODERN SCIENTIFIC RESEARCH: ACHIEVEMENTS, INNOVATIONS AND DEVELOPMENT PROSPECTS

Proceedings of II International Scientific and Practical Conference

Berlin, Germany

1-3 August 2021

Berlin, Germany

2021

2

UDC 001.1

The 2nd International scientific and practical conference “Modern scientific research: achievements, innovations and development prospects” (August 1-3, 2021) MDPC Publishing, Berlin, Germany. 2021. 407 p.

ISBN 978-3-954753-03-1

The recommended citation for this publication is:

Ivanov I. Analysis of the phaunistic composition of Ukraine // Modern scientific research: achievements, innovations and development prospects. Proceedings of the 2nd International scientific and practical conference. MDPC Publishing. Berlin, Germany. 2021. Pp. 21-27. URL: <https://sci-conf.com.ua/ii-mezhdunarodnaya-nauchno-prakticheskaya-konferentsiya-modern-scientific-research-achievements-innovations-and-development-prospects-1-3-avgusta-2021-goda-berlin-germaniya-arhiv/>.

Editor

Komarytskyy M.L.

Ph.D. in Economics, Associate Professor

Collection of scientific articles published is the scientific and practical publication, which contains scientific articles of students, graduate students, Candidates and Doctors of Sciences, research workers and practitioners from Europe, Ukraine, Russia and from neighbouring countries and beyond. The articles contain the study, reflecting the processes and changes in the structure of modern science. The collection of scientific articles is for students, postgraduate students, doctoral candidates, teachers, researchers, practitioners and people interested in the trends of modern science development.

e-mail: berlin@sci-conf.com.ua

homepage: <https://sci-conf.com.ua>

©2021 Scientific Publishing Center “Sci-conf.com.ua” ®

©2021 MDPC Publishing ®

©2021 Authors of the articles

24.	<i>Василишин В. Я., Чорна Ю. В.</i> СУЧАСНІ ВИМОГИ ДО ЗМІСТУ ДИСЦИПЛІН «НАРИСНА ГЕОМЕТРІЯ. ІНЖЕНЕРНА ТА КОМП'ЮТЕРНА ГРАФІКА» ПРИ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ МАЙБУТНІХ ІНЖЕНЕРІВ АВТОМОБІЛЬНОГО ТРАНСПОРТУ.	137
25.	<i>Кучанський В. В., Савицький О. В.</i> ТЕХНІЧНІ ЗАСОБИ ПОДАВЛЕННЯ РЕЗОНАНСНИХ ЯВИЩ В ЕЛЕКТРИЧНИХ МЕРЕЖАХ.	140
26.	<i>Лебідь І. Г., Лужанська Н. О., Піцик М. Г., Притченко І. М.</i> ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЙ ВЗАЄМОДІЇ ВАНТАЖНИХ МИТНИХ КОМПЛЕКСІВ З СУБ'ЄКТАМИ РИНКУ ТРАНСПОРТНИХ ПОСЛУГ.	147
27.	<i>Сагін С. В., Заблоцький Ю. В.</i> МІНІМІЗАЦІЯ НЕЗВОРОТНИХ ВТРАТ ПРОЦЕСІВ ЕНЕРГОПЕРЕТВОРЕННЯ НА МОРСЬКИХ ТА РІЧКОВИХ СУДНАХ.	151
28.	<i>Фіалко Н. М., Шараевський І. Г., Власенко Т. С., Хміль Д. П.</i> ПРОСТРАНСТВЕННОЕ РАСПРЕДЕЛЕНИЕ УДЕЛЬНОЙ ТЕПЛОЕМКОСТИ СВЕРХКРИТИЧЕСКОЙ ВОДЫ В ОБОГРЕВАЕМЫХ ГЛАДКИХ ТРУБАХ.	157
29.	<i>Шевченко В. А., Довіденко Ю. М.</i> ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ЕКСПЛУАТАЦІЇ МОРСЬКИХ СУДЕН ЗАСОБАМИ УПРАВЛІННЯ ЇХ ТЕХНІЧНИМИ СИСТЕМАМИ ТА КОМПЛЕКСАМИ.	164
GEOGRAPHICAL SCIENCES		
30.	<i>Манько А. М.</i> САКРАЛЬНІ ПАМ'ЯТКИ СТАРОСАМБІРСЬКОГО РАЙОНУ ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ.	171
31.	<i>Решетченко С., Божедай І.</i> ОСОБЛИВОСТІ УТВОРЕННЯ ТУМАНІВ НА ТЕРИТОРІЇ ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ.	176
PEDAGOGICAL SCIENCES		
32.	<i>Koysheva T., Liang Jie</i> MUSICAL AND AESTHETIC TASTE IN THE STRUCTURE OF FUTURE MUSIC TEACHERS' AESTHETIC COMPETENCE.	180
33.	<i>Аханова М. Г., Плотникова Г. С.</i> ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ПЕСЕННОГО МАТЕРИАЛА В ОБУЧЕНИИ АНГЛИЙСКОМУ ЯЗЫКУ.	185
34.	<i>Бєліков І. О.</i> КРИТЕРІЇ ДІАГНОСТУВАННЯ СФОРМОВАНOSTІ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ З ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ.	193

**САКРАЛЬНІ ПАМ'ЯТКИ СТАРОСАМБІРСЬКОГО
РАЙОНУ ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ**

Манько Андрій Михайлович
кандидат географічних наук, доцент,
Львівський національний університет
імені Івана Франка,
Львів, Україна,

В історії українського народу, його духовно-культурному розвитку особлива роль належить монастирям. Виникнувши у Київській Русі після прийняття християнства, вони стали важливими осередками релігії, освіти, літератури, образотворчого мистецтва, науки тощо. Не втратили свого актуального значення ці святині і у наш час, коли у процесі розбудови незалежної України здійснюється духовне оновлення суспільства

В Старосамбірському районі можна побачити десятки унікальних мурованих храмів, костели, дзвіниці, придорожні каплиці, два Василіанські монастирі в м. Доброміль та с. Лаврів. На Сліпій горі поблизу м.Доброміль збереглися руїни замку Гербуртів (пам'ятка архітектури другої половини XVI ст. загальнодержавного значення), в с.Муроване – залишки замку Мнішеків (XVI ст.). В Старосамбірському районі налічується 29 пам'яток архітектури загальнодержавного та 62 пам'ятки місцевого значення.

Більшість церков Старосамбірщини – дерев'яні, бойківського типу. Зводились вони переважно руками місцевих майстрів. Кожна з них становить неповторний витвір дерев'яної сакральної архітектури. Найстаріші церкви – церква Св. мучениці Параскевії в смт. Стара Сіль датована 1440 р та храм Зіслання Святого Духа (1464 р.) народна назва Пастушкова церква в лісі поблизу с.Губичі.

Село Стрілки, перша письмова згадка у 1437 р., розташоване на лівому березі р. Дністер, за два кілометри від залізничної станції. У 1507 р. в селі вже

існувала парафія. У 1792 р. коштом громади на її місці поставлена сьогоднішня дерев'яна святиня. По першій світовій війні гонтове покриття дахів замінили цинковою бляхою. Після другої світової війни, на противагу іншим церквам, не була зачиненою [1, с.121].

Стара Сіль – невелике селище, перша письмова згадка про яке датована ще 1255 р., розташоване на дорозі Старий Самбір – Доброміль, на порозі Карпат. До середини ХІХ ст. село було одним з найважливіших центрів солеваріння. Кажуть, що на околиці селища збереглася „римська криниця” – соляний колодязь п'яти-метрової глибини [1, с.121].

У Старій Солі є дві дерев'яні церкви. Храм Воскресіння Господнього розміщений при центральній дорозі, на виїзді в сторону Хирова. Згідно з традицією, збудований аж у 1460 р., але дослідник М. Драган вважав, що його збудовано у ХVІІ ст. В 1669 р. церква отримала привілей від польського короля Михайла.

Село Лопушака-Хомина розташоване біля р. Дністер, дороги і залізниці Львів-Самбір-Турка. Найдавніші відомості про місцевий храм походять з 1554р. Попередня дерев'яна святиня була зведена у 1772 р. У 1908 р її замінили існуючою церквою, яка стояла зачиненою з 1959 по 1989 рр. У 1992 р. почали перший після відкриття зовнішній ремонт святині. До церковного подвір'я треба пройти через дві брами: попередню з вулиці та основну, яку з обох сторін, на високих цегляних стовпах, підкреслили на восьмибічних основах покритими „під золото” маківками. Оскільки храм стоїть вище рівня вулиці, тому до нього ведуть мощені бруківкою сходи. Напроти входу розташована недавно збудована відкрита каплиця Пресв. Богородиці. Власне невелика білосніжна фігура губиться на тлі просторої, блискучої металізованим покриттям, прикрашеної квітами каплиці. До гранчастого вівтаря симетрично прибудовані маленькі ризниці. Прибудованого до бабинця присінку тут не має - очевидно, місцеві парафіяни вільно розміщаються всередині єдиної в селі церкви [2].

Бусовисько – невеличке село, розташоване біля Дністра, дороги і

залізниці Самбір – Турка, на перший погляд нічим не відрізняється від інших гірських сіл. Біля Бусовиськ знаходиться пам'ятка природи „Чортів камінь”. Дерев'яна церква знаходиться ліворуч при дорозі, якщо їхати до Турки. Юридичний дозвіл на земельні угіддя парафії надав у 1595 р. Михайло Копистинський, єпископ Перемиський. Є згадки і про існування в селі монастиря. Попередня дерев'яна церква була тризрубною з двома двозаломними верхами, як описує її акт візитації у 1766 р. Сучасна дерев'яна тризрубна триверха церква бойківського типу збудована у 1780р. У 1793р. церква наділена грамотою єпископа Максиміліана Рилла, підтвердженою єпископом Антоном Ангеловичем, з наданням відпусту на Преображення Господнє, перенесеним сюди по ліквідації катедральної церкви в с.Спасі. Зі скасованого Спаського монастиря до Бусовиськ були передані ікони та інші церковні речі. Церква ремонтувалася на початку ХХст. (гонтові покриття дахів замінили бляхою). Поруч розташована дерев'яна дзвіниця 1788р. В церкві зберігся іконостас кінця ХVІІІ ст. Також відомо про ікону "Поклоніння волхвів" сер. ХVІст., яка тепер знаходиться у Національному музеї у Львові.

Село Лаврів Старосамбірського району розташоване на крайньому заході Львівської області серед мальовничих Карпат за 8 км від державного кордону України з Польщею. Через нього протікає річка Лінінка - ліва протока Дністра.Згідно з місцевими переказами, перші монахи проживали у тутешніх печерах вже у ІІІ-ІХ ст., тобто до прийняття християнства державною релігією Київської Русі. Власне це і послужило причиною заснування монастиря. Його поява, як стверджує М. Рожко, відноситься до ХІІ або кінця ХІІ – початку ХІІІст. Причому на цій території вже існувало поселення і цвинтар з каплицею.

Спочатку монастир був очевидно дерев'яним. Пізніше до його розбудови спричинився не тільки уже згадуваний Войшелк-Лавр, який у 1263 р. після загибелі батька став великим литовським князем, але й Лев Данилович - володар Галицько-Волинської держави, спадкоємниці славної Київської Русі. Це підтверджується його грамотою від 8 жовтня 1292 р. Зокрема, у ній згадується Лаврівський монастир як володіння князівської сім'ї. [3].

Добромильський Василіанський монастир. При в'їзді в Добромиль зі сторони Хирова на тлі Чернечої гори видніються дзвіниця та верхи церкви. Це – монастир Святого Онуфрія. Його фундаторами були Іоан Фелікс (Щасний) Гербурт та його дружина, княгиня Єлизавета із Заславських. Саме вони 24 серпня 1613 р в місті Перемишлі видали грамоту з дозволом на будівництво церкви й монастиря. Ще раніше на тому місці, згідно із свідченнями історії, стояв маленький чернечий монастир [4].

1705 р. почалось спорудження церкви Св. Онуфрія за зразком церкви у Лаврові. Поруч з церквою звели двоповерховий монастирський корпус і дзвіницю. Найбільше прислужився будові храму ігумен о. Єронім Кузьмич. Сьогодні достеменно невідомо, звідки походили перші ченці, які тут оселилися. За однією з версій вони прийшли зі Львова, за іншою – із Закарпаття. При монастирі було дві дерев'яні церкви: Св. Миколая і Св. Іллі. Першу зруйнувала негода і монахи її розібрали. Церкву Св. Іллі продали одному із сіл в 1772 році після завершення будівництва мурованої церкви Св.Онуфрія.

Монастиреві підпорядковувались дочірні монастирі: в Буковій, Наклі, Журавині. Було приєднано обитель Св. Івана Богослова в Перемишлі, а також чернечі осідки в Рибнику коло Самбора. В 1784 р старостина містечка Лісько, дідичка села Тернава А.Білогловська, записала монастиреві руїни Високого замку – колишнього замку Гербуртів.

Починаючи з 1693 до 1902 рр., з невеликою перервою в Добромилі був новіціат Чину Святого Василя Великого. У другій половині XVIII ст. деякий час тут проводилися богословські студії. У XIX ст. через суспільно-політичні обставини Василіанський Чин опинився в кризі і Добромильський монастир почав занепадати. Як вихід із ситуації, було запропоновано реформувати василіанський новіціат, передавши на деякий час монастир єзуїтам. Проведена ними у 1882 р. відома Добромильська реформа мала визначальний вплив на подальший розвиток Чину. Одним із плодів реформи було започаткування молитовних практик до Серця Христового, яке згодом поширилося у всьому світі [4].

У стінах цієї обителі почався духовний шлях митрополита Андрея Шептицького. 28 травня 1888 року молодий Роман прибув сюди на службу. Після закінчення новіціату він до 1889 року був тут магістром новиків. Через незадовільний стан монастирських приміщень єзуїти в Добромилі довго не затрималися. Новіціат було перенесено до Крехівського монастиря, де він є і сьогодні. 1905 року василіани покинули Добромиль. Особливої шкоди монастир зазнав під час Першої світової війни.

У 1945 р. останнього добромільського ігумена о.Макарія Розумійка вислали на Сибір. В 1946 році монастир закрили, а в 1950 р. в монастирі розмістили психоневрологічний диспансер для жінок, склад та клуб. Це завдало великої шкоди сакральнo-мистецькому виміру монастиря.

Повернуто монастир справжнім господарям у вересні 1992 р. З 1997 р. богослужіння почали правити у дзвіниці. З того часу відбудовано монастирську церкву. В Добромільському монастирі досі ведуться ремонтні роботи.

Храм Зіслання Святого духа (1464 р.) – народна назва Пастушкова церква розташована на захід від села Губичі, на одній з мальовничих галявин. За роки радянської влади церква була занедбана і практично зруйнована. Відновлено її громадою села Губичі. На сьогоднішній день Богослужіння у Пастушковій церкві проводяться раз в рік, на Зелені свята.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Петранівський В. Л., Рутинський М. Й. Туристичне краєзнавство. – К.: Знання, 2006. – 575 с.
2. <http://www.karpaty.info/ua/>
3. <http://who-is-who.com.ua/bookmarket/mistalvov2008/7/21.html>
4. http://www.dobromyl.org/index.php?option=com_content&task=view&id=114&Itemid=71